

וּשְׁמַעְתִּי בשם אא"ז זצוק"ל שאמר. בימים הקדמונים הלכו חגור בחגורה
תחת לבו שלא יהי' לבו ראה את הערוה. ועל הצוואר לא בלום.
ולבו פתוח שלא יהי. הפסק בין לבו לפיו היינו אחד כפה ואחד בלב. אלא
פיו ולבו שווין. ועכשיו בזמנינו הפכו הסדר. לקחו החגורה מתחת לבו ונתנו
על הצוואר והנה לבו ראה את הערוה ועל הצוואר הפסק בין לבו לפיו. היינו
אחד כפה ואחד בלב והבן :